

Forstandere. Mon der ikke skulde ligge en af Aarsagerne til, at der føles en større Trang i Retning af at faa udviklet Lærernes Personlighed netop deri, at det er Teologer, der ere Forstandere? Ser man nærmere til, er det maaske ogsaa i væsentlig Grad Teologer, der ere Lærere ved Statens Seminarier. Det vilde sikkert i høj Grad virke i den Retning, som Ministeren ogsaa mente, det skulde virke, nemlig at man ikke alene fyldte Eleverne med Kundskaber, men ogsaa paa anden Maade udviklede dem, om man fik dygtige Pædagoger i Spidsen for Statsseminarierne i Stedet for Teologer, og at man til Lærere ansatte dygtige Pædagoger, anerkendt dygtige Lærere. Jeg kunde tænke mig, at Lærere i vor Folkeskole, som ved særlig Dygtighed, særlig Flid ragede op indenfor vor Folkeskole og derigennem havde faaet en Aarrækkes Erfaringer at møde med, blev foretrukne som Lærere og Ledere af vore Seminarier. Jeg tror, det vilde være langt bedre end, som man nu gør, at ansætte Teologer ved Statsseminarierne.

Spørgsmaalet om Sprog har været stærkt fremme under disse Forhandlinger, og nægtes kan det jo ikke, at efterhaanden som vi i Kommunerne søge mere og mere at udvide og indrette vor Folkeskole saaledes, at den fuldt tilfredsstillende Kundskabstrangen i Befolkningen, møder ganske naturligt Spørgsmaalet om en Undervisning i et eller to fremmede Sprog. Paa dette Punkt have vi hidtil staaet ret daarligt, idet Seminaristerne ikke kunne meddele en saadan Undervisning. Derfor er det sikkert et Spørgsmaal, som burde tages op i denne Forbindelse, og det kræves jo ogsaa af Lærerne selv. Men jeg erkender, at den Tid, der kan levnes paa Seminarierne til Undervisning i Sprog, er alt for begrænset, eller i alt Fald ret begrænset, selv om vi udvide Seminarieopholdet til 4 Aar. I det hele taget har jeg den Opfattelse, at de, der virkelig skulle kunne drive det til noget som Sproglærere, skulle helst have faaet nogen Sprogundervisning udenfor Landets Grænser; jeg tror, at den, der skal blive en dygtig Lærer i Tysk eller i Engelsk, helst maa supplere den Kundskab, han har erhvervet sig ved Undervisningen paa et Seminarium, yderligere ved et Ophold i Udlandet. Og jeg vil gerne i Forbindelse med dette Spørgsmaal anmode det eventuelle Udvalg om at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om der ikke kunde være Anledning til i denne Forbindelse paa en eller anden Maade at stille Penge til Raadighed for de Lærere,

som specielt ønske at blive Sproglærere enten i Engelsk eller Tysk, saaledes at de ved Hjælp af et Stipendium kunne faa et Ophold i det Land, hvis Sprog de ønske at blive Lærere i.

Min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), krævede i Gaar, da han havde Ordet, at der oprettedes flere Statsseminarier, og at der blev oprettet dels et her i København og dels Seminarier ude omkring i vore Provinsbyer. Jeg vil gerne understrege dette Krav og denne Udtalelse, jeg tror nemlig, der er en meget stærk Trang, baade her i København og ude omkring i vore Provinsbyer til at faa saadanne Statsseminarier. Den ærede Taler, der sidst havde Ordet, viste, hvilken Forskel der var paa, hvad det kostede at blive uddannet paa et Privatseminarium og paa et Statsseminarium; han sagde for Resten en anden Ting, som talte til Fordel for Statsseminarierne, nemlig at det skulde være Mønsterseminarierne, der ansprogede de private. Jeg vilde nu foretrække, at alle Seminarier var Mønsterseminarier, og jeg tror, det kan Statens allerbedst blive. Jeg synes derfor, det er en god Tanke, at vi faa endnu flere Statsseminarier, og navnlig synes jeg, det er en god Tanke, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremsatte, at vi fik ét i København og nogle i flere af vore Provinsbyer. Det kan ikke nægtes, at saaledes som Forholdene ere i Øjeblikket, er det fortrinsvis fra Landet, Seminaristerne og i det hele taget Lærerstandens rekruterer. Der er imidlertid ikke Tvivl om, at det vil være en Vinding for Skolerne i vore Byer, om de Lærere, som skulde undervise der, i højere Grad, end Tilfældet er i Øjeblikket, rekruteredes fra Byernes egen Befolkning, da saadanne Lærere jo alligevel have adskillig flere Betingelser for at forstaa Børnene fra Hjemmene i Byerne end mange af de Lærere, der komme ude omkring fra Landet. Jeg vil ogsaa derfor bede Udvalget om at overveje dette Spørgsmaal meget nøje og haaber paa, at de endelige Overvejelser maa resultere i, at Udvalget stiller Forslag om at oprette saadanne Seminarier omkring i Byerne.

Det var de væsentligste af de Bemærkninger, jeg havde at gøre til det foreliggende Forslag. Jeg vil gerne slutte med at sige, at de Penge, der anvendes paa at uddanne vore Lærere til dygtige og gode Lærere og derigennem at skaffe os en god